

Coronakerk

Ver van elkaar in 's Heren huis
op minstens anderhalve meter
of nog slaapdronken voor de buis –
het wordt gewoon, je weet niet beter

en toch... In luxe clubfauteuils
God loven, het lukt voor geen meter,
het voelt niet goed; een vreemd 'niet pluis-
gevoel', dat maakt zich van je meester:

je voelt je dakloos, niet meer thuis,
en zappend word je alleseter –
het is, je eigen kerk incluis,
een markt, het maakt het er niet beter

op, ontredder, stil zit je thuis –
wat maakt dan zo'n 'touroperator',
die je wegwijst naar het kruis en
je een hand geeft, alles completer...

Ver van elkaar in 's Heren huis
op minstens anderhalve meter
of nog slaapdronken voor de buis –
het maakt gelóven wel concreter:

het is niet tasten, voelen, zien,
het is vertrouwen en misschien
dan toch – iets zien, maar anders, béter:
ons scheidt geen haar, geen millimeter!

Uit: Mijn armen om je heen, André F. Troost

KokBoekencentrum
UITGEVERS | UTRECHT